विटूषकः । मैवं चपिड । अन्योन्यकलहप्रियाणां मत्तहस्तिनामेकतरस्मिन्ननिर्जिते कुत उपशमः ।

विटूषकः । श्रुतमार्याभ्यां भगवत्या वचनं । एष पिपिडतस्य उपदेशदर्शनान्निर्णय इति ।

देवी । यदा पुनर्मन्दमेधा शिष्योपदेशं मलिनयति । तदाचार्यस्य दोषः ।

॥ पत्रं १५ ॥

देवी । कथमिदानीं । अलमार्यपुत्रस्योत्साहकारणं मनोरथं परिपूर्य । विरम निरर्थादारम्भात् ।

विटूषकः । सुष्ठु भवती भणति । भो गणदास संगीतकपदोपलब्धसरस्वत्युपायनमोदकानि खाद मानस्य किं ते सुलभनिग्रहेण विवादेन ।

देवी । अचिरोपनीता ते शिष्या । अपरिनिष्ठितस्योपदेशस्य पुनरनार्यमावेदनं ।

देवी । तेन हि द्वावपि भगवत्यायुपदेशं दर्शयतं ।

देवी । मूढे परिव्राजिके मां जाग्रतीमपि सुप्तामिव करोषि ।

॥ पत्रं १६ ॥

विटूषकः । ननु सकारणमेव । आत्मनः पक्षो रक्षितव्यः । ननु दिष्ट्या कोपव्याजेन देव्या परित्रातो भवान् । सुशिक्षितो ऽपि सर्व उपदेशदर्शनेन निर्ह्लादो भवति ।

देवी । का गतिः । प्रभवत्याचार्यकः शिष्यजनस्य ।

देवी । भण विश्रब्धं । प्रभविष्यति प्रभुरात्मनः परिजनस्य ।

देवी । भगवति भणोदानीं ।

विटूषकः । तेन हि द्वावपि वर्गापेक्षागृहे संगीतरचनां कृत्वात्रभवतो दूतं प्रेषयतं । अथ वा मृदङ्ग शब्द एव न उत्थापयिष्यति ।

॥ पत्रं १७ ॥

देवी । जयी भवत्वार्यः । ननु विजयप्रत्यर्थिन्यहमार्यस्य ।

देवी । यदि राजकार्येष्वपीदृशी निपुणतार्यपुत्रस्य ततः शोभनं भवति ।

॥ पत्रं १८ ॥

देवी । अहो अविनय आर्यपुत्रस्य ।

विटूषकः । भो धीरं गच्छ । तत्रभवती धारिणी विसंवादयिष्यति ।

॥ पत्रं २० ॥

विटूषकः । उपस्थितं नयनमधु संनिहितमाक्षिकं च । तदप्रमत्त इदानीं प्रेक्षस्व ।

विटूषकः । प्रेक्षतां भवान् । न खल्वस्याः प्रतिच्छन्दादपि हीयते मधुरता ।

मालविका ।

दुर्लभः प्रियस्तस्मिन्भव हृदय निराशमहहापाङ्गको मे स्फुरति किमपि वामकः ।
एष स चिरदृष्टः कथमुपनेतव्यो नाथ मां पराधीनां त्वयि गणाय सतृष्णां ॥

विटूषकः । भो वयस्य चतुष्पदवस्तुकं द्वारीकृत्य त्वय्युपस्थापित इवात्मात्रभवत्याः ।

॥ पत्रं २१ ॥

विटूषकः । भवति तिष्ठ । किमपि वो विस्मृतः कर्मभेदः । तं तावत्प्रच्छामि ।

देवी । ननु गौतमवचनमप्यार्यो हृदये करोति ।

विटूषकः । कौशिकीं तावत्पृच्छ । पश्चाद्यो मया कर्मभेदो दृष्टस्तं भणिष्यामि ।